

JORDI FLAY

Milà inaugura la temporada de Munic

Una obra seva inaugurarà, el proper 11 d'octubre, la temporada de l'Orquestra Simfònica de Munic. Paral·lelament, dos nous enregistraments se sumen aquests dies al bon moment artístic que travessa la compositora i pianista catalana Leonora Milà.

Va ser una nena prodigi. Una artista precoç que amb sis anys no més s'asseia al piano per a interpretar, de manera espontània, les seves pròpies composicions que un tiet s'encarregava de transcriure al pentagrama. Un any més tard va debutar com a pianista al Palau de la Música Catalana interpretant ni més ni menys que el concert per a piano i orquestra KV 488, de Mozart, i als tretze, un cop finalitzats els seus estudis de piano al costat de Maria Canals, actuà com a solista amb la London Philharmonic Orchestra al Royal Albert Hall de Londres.

Des d'aleshores, Leonora Milà i Romeu ha desenvolupat una prolífica trajectòria artística que ha tingut sempre dos vessants expressius: la composició i la interpretació. "Totes dues coses sempre han estat igualment importants per a mi, encara que la composició potser és més íntima que la interpretació. Això sí, l'únic que no puc fer es desenvolupar-les al mateix temps. Si componc, no puc actuar com a solista; i si dono concerts, no puc compondre, perquè es tracta de dues activitats molt i molt absorbents", confessa l'artista, que creu que el fet de ser ella també autora de partitures l'ajuda a l'hora de descobrir els sentiments que els altres autors han volgut reflectir en la seves creacions.

Obra simfònica. Nascuda a Vilanova i la Geltrú, on encara resi-

deix, Leonora Milà desenvolupa bona part d'aquesta activitat artística fora de les nostres fronteres. Una intensa trajectòria que aquests dies es concentra particularment a Alemanya, on l'Orquestra Simfònica de Munic, sota la batuta de Giuseppe Cataldo, obrirà temporada, el proper dia 11 d'octubre, amb l'estrena absoluta d'una obra seva.

La composició, titulada *Blue bird. Katalanische Impressionen*, Opus 74 (*Ocell blau. Impressions catalanes*, Op. 74), va ser un encàrrec específic de la formació i s'interpretarà en el decurs d'una audició que inclou també peces de Clara Schumann i Antonin Dvorak. Dos dies després aquest programa es repetirà al Prinzregententheater de la mateixa ciutat bàvara.

"Es una gran satisfacció per a mi que l'orquestra de Munic m'hagi encarregat aquesta obra per a estrenar-la al concert inaugural de la seva temporada", assenyala Leonora Milà. "Es tracta —explica— d'una obra gran, de caràcter simfònic, d'uns vint minuts de durada. Té aquest títol perquè hi ha certs moments en què es pot sentir el so de les ales dels ocells quan volen".

Paral·lelament, dues noves gravacions s'afegeixen també aquests dies a l'extensa discografia de l'artista, amb més de 25 enregistraments editats. La primera de les quals, ja al mercat, és titula *Music for two choreographies* i està dedicada a dues creacions per a ballet: *The flight of painter Lee*, Op. 72 —un treball basat en un conte xinès i que la seva autora defineix com "un ballet ple de color, música i moviment"— i *Drame a trois*, Op. 71, "un ballet de caire molt més modern".

La interpretació de totes dues peces, d'uns vint minuts de durada cadascuna, ha anat a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Teatre Mussorgski de Sant Petersburg, on ja es prepara la seva posada en escena en el mes d'agost de l'any 2001. A més d'això, aquestes dues partitures també podran sentir-se al Festival de les Arts d'Hong Kong, el proper febrer. "M'agrada molt escriure per a ballet. Aquest és un terreny en què em desenvolupo

molt bé perquè la meva música té un caràcter molt descriptiu", reconeix l'artista.

El segon títol, d'imminent aparició, recull una gravació realitzada en directe d'un concert de Leonora Milà amb l'orquestra de la ciutat alemanya de Braunschweig, els dies 9 i 10 del passat mes d'abril. A l'audició, dirigida per Jonas Alber, Leonora Milà va actuar com a solista en la interpretació del seu propi concert per a piano i orquestra, Opus 73, número 3, obra encàrrec de la mateixa orquestra.

Hereva de Viñes. Amb un corpus creatiu pròxim al centenar de partitures, l'obra de Milà inclou, a més de creacions orquestrals, obres per a conjunt de cambra, per a veu i piano, i música per l'escena. Leo-

"M'agrada escriure per a ballet. És un terreny en què em desenvolupo molt bé perquè la meva música té un caràcter molt descriptiu."

nora Milà es considera, artísticament, "una hereva de l'escola pianística de Ricard Vines, que va ser deixeble de Ravel. Per tant, estic mes aviat dins l'escola francesa", explica l'artista, que, com a solista, conrea un repertori en què tenen destacada presència els compositors romàntics i espanyols.

Amb un llenguatge que defuig voluntàriament els experimentalismes de les avantguardes, Leonora Milà es defineix com una compositora "neoromàntica de ple. I no precisament —aclareix— perquè ho sigui ara. De fet, ho he estat sempre. Ja de ben petita, tot allò que feia anava dins aquesta línia i així es pot veure en el llibre que recull les meves primeres cançons".

Sentiment i voluntat de connectar amb el públic són, per a l'artista,

les claus per poder arribar als oients. "La gent no acaba de sintonitzar amb la música contemporània perquè aquest tipus de música acostuma a ser molt difícil. El públic fuig de complicacions i vol sortir del teatre recordant allò que ha escoltat. Ara, però, la moda és no posar melodia i quan acaba el concert difícilment la gent es recorda d'allò que acaba d'escoltar. Malgrat tot, estic convençuda que la situació acabarà normalitzant-se i que la melodia tornarà", opina.

Amb un corpus creatiu a prop del centenar de partitures, l'obra de Milà inclou, a més de creacions orquestrals, obres per a conjunt de cambra, per a veu i piano, i una òpera, *Woyzeck und Marie*, basada en la cèlebre obra del dramaturg alemany Georg Büchner, inspiradora també de l'òpera *Wozzeck*, d'Alban Berg. De moment, aquesta és l'única creació de l'artista catalana que encara continua inèdita.

"Es una òpera de gran format, de dues hores de durada i cantada en alemany. Per tant, seria lògic que l'estrena tingués lloc en algun teatre d'allà", explica l'artista, dolguda encara per la freda acollida que va rebre el seu ballet *Tirant lo Blanc* quan la companyia del Teatre Mussorgski de Sant Petersburg el va presentar en l'escenari del Teatre Victòria el 23 d'abril de 1996, dins la temporada liceística 95-96.

"Crec que la crítica va ser terriblement injusta amb aquesta obra", es lamenta l'artista, que per la mateixa raó considera que preferiria, en el cas de la seva òpera, "estrenar fora i després venir a Barcelona". "No voldria repetir experiències desagradables", assenyala la artista, que porta també un llarg temps sense actuar com a intèrpret a Barcelona.

"És cert. Barcelona no ha estat massa generosa amb mi —es lamenta—. Fa molt que no toco al Palau i l'orquestra de la ciutat tampoc no m'ha demanat mai res, ni com a intèrpret ni com a compositora. Desconec les raons que han motivat això, però tampoc em preocupa gaire. El món és molt gran", conclou amb saviesa.

Leonora Milà comenta amb satisfacció l'encàrrec que li ha fet l'orquestra de Munic per a inaugurar la temporada musical. D'altra banda es lamenta que la ciutat de Barcelona no li faci més cas.

Anna Maria Dàvila